

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 1 - 7 martie 2020

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Liturghia Înaintesfințitelor
miercuri, 4 martie 2020; ora 12.00

Calea Crucii
sâmbătă, 7 martie 2020, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților
sâmbătă, 7 martie 2020, ora 18.00

INVITAȚIE

Cu ocazia Zilei Mondiale de Rugăciune a femeilor creștine, *Forumul Ecumenic al Femeilor Creștine* din România ne invită la o seară de rugăciune **Vineri 6 Martie, ora 18.00** la Biserica Greco-Catolică din Velența.

RUGĂCIUNE

Îți mulțumim Doamne, întotdeauna și pretutindeni. Părinte Sfânt și Atotputernic, veșnic Dumnezeu, prin Cristos Domnul nostru, prin al Cărui exemplu și haruri se întărește credința aceluia care postește, se însuflețește speranța și se înflăcărează iubirea. El este cu adevărat Pâinea vieții care ne conduce spre viața eternă, este hrana care însuflețește și înviorează sufletul nostru.

Cuvântul Tău, prin care ai creat toate lucrurile, este singura hrană a vieții nu numai pentru oameni, ci și pentru îngeri. O, Doamne, nu lăsa niciodată să ne lipsească această hrană spre care Tu ne îndemni și pe care suntem datori să o dorim, Corpul și Sângele Fiului Tău, Domnul și Mântuitorul nostru.

Isuse, fă ca postul să ne îmbrace în haina sfântă a umilinței, iar cenușa iluziilor să fie înlocuită de gândurile, dorințele și faptele noastre arătate față de Tine, față de cei sărmani și neajutorați, căci numai prin aceasta va răsări în noi lumina unei conștiințe bune și a unui suflet împăcat cu Dumnezeu. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Sorin Iova, Paula Anda Pogăceanu și Mircea Țițan**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Inima lui Dumnezeu, comoară a inimii noastre!

“Fățarnic” sau “îpocrit” în limba greacă înseamnă “cel ce răspunde” sau “cel ce dă replici” și era folosit pentru a desemna actorii unui teatru. Dacă înțelegem asta, pătrundem mai bine profunzimea cuvintelor lui Isus: “atunci când postiți, nu fiți fățarnici, nu jucați teatru. Nu folosiți o mască sau o altă față”. Maska este specifică teatrului sau carnavalului și acolo are un rol bine definit. Din păcate însă, există ispita constantă de a transforma întreaga noastră viață într-un teatru.

Suntem la începutul Postului Mare. Iar în această importantă perioadă a anului liturgic, cea mai întâlnită practică este cea a abținerii de la mâncare. Cu rol de mortificare, de sacrificiu, de jertfă, postul există în toate marile tradiții religioase. Vechiul Testament prescrie cu precizie perioada și tipurile de post. În Noul Testament îl vedem pe Isus postind 40 de zile, iar pe apostoli începând și ei să postească după Înălțarea la ceruri a Mântuitorului.

Cu toate acestea, practica postului poate ascunde și capcane. Una este cea a mândriei. Atunci când postim ne putem simți în regulă cu noi și cu Dumnezeu. Fariseul spune: “Doamne îți mulțumesc că nu sunt ca ceilalți... Postesc de două ori pe săptămână”. Dumnezeu însă nu pare să prețuiască un astfel de post.

Primele trei duminici din Triod ne-au învățat că orice lucru bun trebuie să ducă la o mai mare iubire de Dumnezeu și de aproapele. Dacă împlinește acest lucru, postul e un lucru sublim. Dacă în schimb postul vă pune pe un pedestal de unde să priviți în jos înspre aproapele vostru, la nimic nu vă folosește. Când renunțăm la ceva, că e vorba de mâncare, de obiceiuri rele, de poftă, nu o facem ca scop în sine, ci pentru ca asta să ne apropie mai mult de Dumnezeu și de aproapele. Renunțăm la mâncare pentru a trăi pe propria piele realitatea vocației noastre de creștini, descoperind că nu doar cu pâine trăiește omul. Viața noastră este menținută de Dumnezeu: mâncarea este doar un semn al acestui adevăr. Chiar și în momentul în care nu vom mai putea mânca, în care suflul vital va părăsi încet-încet trupul nostru fizic, viața noastră va continua să existe în Dumnezeu, într-o nouă formă, misterioasă, dar nu de aceea mai puțin reală. Isus ne-o promite, iar Maica Sfântă și sfinții ne-o demonstrează de două mii de ani încoace. Postul Mare este cea mai propice perioadă în care putem să ne întărim în acest adevăr, experimentând prin renunțările noastre o “mică moarte” și, concomitent, o mare încredere în Dumnezeu cel ce ne dăruiește viața.

Putem deci trăi Postul Mare ca pe un exercițiu și o pregătire pentru adevărata viață. Sau, putem să jucăm doar teatru: în Postul Mare și în viața noastră, încercând să impresionăm pe cei din jur, făurindu-ne o mască și un personaj. Dacă interpretăm bine rolul, putem chiar primi aplauze la scenă deschisă, putem deveni vedete de cartier. Însă atunci când ultima cortină va cădea și măștile vor pieri, atunci și doar atunci actorii acestei vieți își vor primi aplauzele care contează cu adevărat. Până atunci însă, spectacolul poate continua...

PS Claudiu - Episcopul Curiei